

Bemærkning. Han har den mærkelige Mening, at saa snart der er faldet et Skud fra vor Side, naar vi ville afvise en Neutralitetskrænkelse, er Neutraliteten brudt. Det er en mærkelig Mening, fordi det udtrykkelig hedder i en Paragraf i en af de Overenskomster, vi have truffet, at den neutrale Magt skal være berettiget til med Magt at afvise saadan Krænkelse. Det giver altsaa ikke nogen Krigsgrund for vedkommende, som Afvisningen gaar ud over. Men den Slags Meninger føre netop til saadanne mærkelige Paastande som den, det ærede Medlem fremsatte, at i Tilfælde af, at der fandt et Søslag Sted i vor Nærhed, og de stridende Parter kom ind paa vort Territorium, skulde vi lade et Skib gaa imellem, og saa skulde Skibet roligt lade sig skyde ned, hvis man ikke respekterede, at det gik imellem. (*Bluhme*: Hvad skulde vi gøre ellers?) Vi maa selvfølgelig foretage de Handlinger, som skulle til for at vise, at vi opfylde vore Forpligtelser ifølge vore Overenskomster. Selvfølgelig, hvad skulde vi ellers gøre?

Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Sveistrup) har sammen med flere stillet Forslag om en stor Bevilling til Fredsbævegelsen. Da jeg ikke ser, hvortil denne Bevilling skal bruges, siden der ikke udefra er rettet nogen Anmodning til os om den, og da der ikke foreligger Godtgørelse af nogen Trang til den, kan jeg ikke tilraade at stemme for dette Ændringsforslag.

Den højtærede Forsvarsminister gjorde ogsaa nogle Bemærkninger til mig, først om de fremskudte forberedte Stillinger, men dem har jeg jo udtalt mig om, og de Indvendinger, den højtærede Minister fremkom med, faldt fuldstændig sammen med Indvendingerne fra anden Side, som ere rettede mod mig i den Henseende. Saa det behøver jeg ikke at tale meget om. Jeg skal kun sige, at jeg har den Overbevisning, som jeg ogsaa her har talt for, at vi have ingen Brug for disse fremskudte forberedte Stillinger. Hvis det virkelig var saa, at vi havde Brug for noget saadant, vilde jeg imidlertid betænke mig to Gange paa at give 12 Mill. Kr. for at gaa bort fra den nuværende Fæstning og ud til de fremskudte Stillinger. Jeg ser ikke, vi have Brug for nogen af Delene. Og naar den højtærede Minister siger, at hvis vi vedtage dette Forslag, ville vi komme til at staa bedre i Udlandets Øjne, Udlandet vil bedre kunne forstaa, at vi virkelig ville være neutrale, kan jeg heller ikke sige, at det gør noget stærkt Indtryk paa mig.

For det første har jeg nu den Mening, at man skal være varsom med at appellere til, hvad Udlandet mener. Thi Sagen er den, at Udlandet, naar det ser paa vore Foranstaltninger, ser paa dem med sine egne Øjne og ud fra sine egne Interesser, og skulle vi rette os derefter, blive vi let en Bold for de forskellige Magter. Det skulle vi være forsigtige med. Dernæst tror jeg, at naar vi virkelig ville være neutrale og indrette os paa det ogsaa ved vor Forsvarsordning, vil den rette Forstaaelse af vor Stilling bane sig Vej i Udlandet baade til den ene og den anden Side, og vor Stilling vil blive respekteret.

Jeg takker den ærede Minister for hans Udtalelse om, at de Forslag, som han og Flertallet, som jeg har ført Ordet for, ere enige om, ere en meget væsentlig Forbedring af vort Forsvarsvæsen. Hans Ord lød saaledes, at disse Ting vilde „gøre det danske Forsvar virkelig brugeligt, bringe det saa betydeligt op i Effektivitet, at der derved var vundet væsentligt, ja, det væsentligste“. Det lægger jeg Vægt paa. Jeg vilde have ønsket, at den højtærede Minister i Praksis havde lagt lige saa stærk Vægt derpaa. Men det synes jeg ikke, han gør, naar han fremhæver Forslaget om de forberedte fremskudte Stillinger saa stærkt, som han gør, idet han siger, at til syvende og sidst staaer og falder Ministeriet med dette Forslag. Derved bliver dette Punkt, der for mig er ganske uvæsentligt, og som jeg mener man skal bort fra, stillet op ved Siden af det, han selv siger er det væsentligste.

Jeg har sat megen Pris paa Samarbejdet med den ærede Konseilspræsident. Allerede i Fjor, da det blev indledet under Behandlingen af Toldloven mellem den ærede Minister og min afdøde Kollega, Vilhelm Lassen, glædede jeg mig derover. Jeg glædede mig selvfølgelig ogsaa derover, da vi i Sommer blev Kolleger, og jeg glædede mig derover i Efteraaret, da det viste sig, hvilken Mand Alberti havde været, og Ulykken kom ind over Partiet, og den højtærede Minister da traadte til og dannede sit Ministerium. Jeg har hele Tiden været glad ved dette Samarbejde og ønsket det fortsat. Og da dette Forslag om de fremskudte forberedte Stillinger kom frem, har jeg i det længste haabet paa, at det ikke skulde blive det væsentligste, men noget, som man kunde komme bort fra, noget, der ikke skulde ødelægge Samarbejdet og ikke komme til at staa som en Hindring for denne Sags Ordning. Det havde jeg i det længste haabet paa. Jeg tvivler